

Ayşeg l Atalay

- Ő irler -

Yayın Tarihi:

28.09.2023

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Ő irlerin tüm yayın hakları Ő irin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Ő irlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Ő irin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐ inin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, Ő irin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐ tır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Ő ir içerikleri ile ilgili anlaŐ mazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Ő ekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ablam

Bu gün de akşam oldu be ablam
Ben akşamları hiç sevmem bilirsin,
İçimde Filiz'lenen acılar, hatıralar, yıldızlarla yarışa çıkar sanki,
İşte o zaman gökyüzünden bir yıldız kayar.
Kaybolur, zaman boşluğunda nereye gideceğini bilemeden.
İşte tam o anda bir g  bir ses, ışık eker beni tekrar gökyüzüne,
Kanayan, yüreğime dokunur. Buseleriyle sarar beni avutur ya,
İşte o ses o g  sadece sensin ABLAM

Ayşeg l Atalay

Ah Ŗu Gurbet Olmasa

Ne zaman baksam
Sanki bir masken var yüzünde
Bir hüzün var
Göz bebeklerinin ta derinliklerinde.

Aldırma,
Üzülme artık.
Geleceğinde açacak güzel çiçekler
Bugünden çürütme tohumları.

Gurbet bir zehirdir öldürücü
Gece karanlıkta çöker acısı
Düğümleir işte o zaman insanın boğazı
Irmak olur akar gözünün yaşı

Sen de bir annesin artık
Bilirsin ki anneler
Duymasalar da görmeseler de
Kalpleriyle hissederler mutlaka
Ah Ŗu gurbet olmasa...

Ayşegöl Atalay

Anneme...

Gurbet elde sayılıdır günlerim
Memlekette ne haldesin bilirim.
Ölmezsem bir gün çıkar gelirim
Ağlama anam Allah büyüktür.

Bu ayrılıktan kimseye bahsetme
Ağlayıp da düşmanları güldürme
Bekle beni umudunu tüketme
Ağlama anam Allah büyüktür

Ayşegül Atalay

Aşk

Haykırışım sana değil ki
Yüreğime, dağlara, denizlere
Artık güneş doğmuyor
Isıtmıyor içimi
Her yer zifiri karanlık
Sen yıldızları bile esirger oldun
Ben den

Bir kara kaplı defterim var
Sürekli seni anlattığım
Bir de şekerli kahvem

Soruyorum her gün kendime
Aşk nedir aşk acı çekmek mi
Aşk kavuşamamak mı
Aşk sevilmediğini bilerek
Sevmek mi

Ayşegöl Atalay

Babam

Yıllar,Aylar akıp geçiyor
Ellerinle diktiğin fidanlar bile yaşlandı artık
Çocuklar büyüdü,Acılar sorunlar arttı.
Sensiz hiçbir şey aynı değil.
Yokluğun her gün farklı yakıyor içimi
Alışamadım ki ben sensizliğe
İçimi kemiren binlerce keşkelerim var
Gitmeseydi yanımda kalsaydı diyorum
Başımı dizlerine koysam. Yavaşça saçlarımı okşasa
Ağırlaşan göz kapaklarımla yanağıma buse koysa
Uyusam Sonsuz huzur ve mutlulukla
Sarsan kollarıyla beni, Korkmasam hiç bir şeyden
Haykırsam her keze gülen gözlerimle
İşte bu benim babam desem.
Kimse iyi gelmiyor artık bana
Kimse kokmuyor senin gibi
Yerin dolmuyor be BABAM

Ayşegöl Atalay

Beklemek

Seni seyrediyorum öylece
Kocaman kayaların üzerindeyim.
Gözlerim denizin gri mavi derinliklerinde
Kaybolmuş bedenini ararken
Üzerine yapışmış ıslak elbiselerinle
Usulca çıkıp yanıma sokulmanı
Bekliyorum...

Ayşegül Atalay

Birgün

Sen gittin ya, beni öylece bırakıp
Kana kana içtiğimiz sudan,
Esen rüzgardan soluduğun havadan
Uğruna ettiğim hayat mücadelemden
Her şeyden, vazgeçtim.
Sen gittin ya beni öylece bırakıp
Gözlerimden akan kanlı yaşlarla
Doldu taşı yüreğimde yarattığın derin kuyular
Soluksuz, sensiz kaldım. Bir çılgılıkta
Sen gittinya beni öylece bırakıp
Dar geliyor bana her yer, Kabalığın içinde karanlıktayım.
Sanki binlerce sen varsın etrafta,
Her biri benden uzakta.
Uzanıp Tek tek dokunuyorum donuk yüzlerine
Değen her damla gözyaşım, siliyor kumdaki aksini
Çekip alıyor seni derin ve soğuk karanlığına
Sen gittin ya beni öylece bırakıp
Bütün renkler bana siyah beyaz oldu
Bulutlar bile karardı, Deniz hırçın ve hoyrat
Çırpınıyor cesurca seni Yutmak için
Sen gittin ya beni öylece bırakıp
Artık hiçbir şey eskisi gibi değil.
İnsanlar sürekli acıyan gözlerle bakarak
Gülüyorlar gizlice sana, bana ve aşkıma
Sen gittin ya beni öylece bırakıp

Ayşegül Atalay

Bölböl

Nadirdir bende yok oluşlar
Göl bölbölsüz olacaksa eğer
Ah ęekerim durmadan, usanmadan
Bilsem ki dünya cehennem
Sen de ateşsin
Kağar mıyım ben sence ateşten?
Bilsem ki, ęöldeki kızgın güneşsin
Dönse de bedenim sıcaktan küle
Uğamasa bir daha bölböl ęöle
Yine de her daim adını söyler dilim

Ayşegöl Atalay

Deniz Gözlüm

Öyle bir an olsa ki,Sesin kulaklarımda çınlasa
Beynimi kemiren bu sessizlikten kurtulsam.
Yeniden soluk alsam,Yaşama tutunsam.
Yeşersem, gülümsesem.
Başımı masmavi bulutlardan çıkartsam,
Deniz gözlerine baksam. Gülen gözlerimle,
Sabahın ilk Işıkların da yosun kokan deniz gibi
Kokunu içime çeksem. Oh be desem.
Oh be, işte mutluluk,işte aşk,işte ömür desem..
Özledim seni deniz gözlüm. Özledim sesini
Özledim öylece bakıp gülümsemeni.
Sigara kokan ellerini, Yosun kokan tenini,
Ben sensiz hiç iyi değilim buralarda
Sonbahar da rüzgara direnen meşe gibi
Sararan yapraklarım bir bir dökülürken
Kadere inatla, bekliyorum hala seni.
Bu sessizliğim,yok oluşum seni unuttuğumdan değil
Seni senden daha çok sevdiğimdendir.

Ayşegül Atalay

Dön Gel

Günler, aylar, geçmek bilmiyor
Geceler sabah olmuyor.
Çaresizim ölüyorum ben sensiz
Yeter sevdiğim dön gel artık

Ayaklarına kapanıp af dilesem
Hiç konuşmadan, yanında kalsam.
Sana dokunmadan nefesini duysam
Yeter sevdiğim dön gel artık

Çekilmiyor buralar sensiz
Dar geliyor bu dünya sensiz
Kokun hala yastığımda
Yeter sevdiğim dön gel artık

Artık Gözlerim hep buğulu
Gülmüyor dudaklarım, Kalbim mühürlü
Vurgun yemiş bir garibim ben
Yeter sevdiğim dön gel artık

Kırmızı bir gül idim. Sarardım soldum sensiz,
Yağmur olsan yağsan üstüme
Bir damlan la coşardım ben yine
Yeter sevdiğim dön gel artık

Ayşegül Atalay

Eylöl

Bak yine bir Eylöl içindeyiz
İçimdeki tüm acıları ve sitemleri unutup
Yazdan kalan güneşi kucaklayarak
Geldim sana
Ah bu Eylöl
Sanki diğerlerinden daha farklı daha kırık
Ama yine de
Geldim sana söz verdiğim gibi

Ayşegöl Atalay

Gitme Zamanı

Bazen öyle bir an gelir ya yüreğin daralır
Beyninde ki o ses kulaklarını tıkar,
Soluksuz, nefessiz kalırsın.
Sanki bir çift el abanmış boğazını sıkarak gibi
Bazen öyle bir an gelir ya kalabalığın içinde
Kendini yapayalnız hissedersin
Mutlu insanlarla kuşatılmış etrafın
Sanki her biri sana inat hayatından memnun
Bir tek sensin acı çeken kabına sığamayan
Her birine ayrı kin ve öfke dolu gözlerle bakarsın
Bazen öyle bir an gelir ya
Etrafındaki insanlar seni fark eder
Sevgi, ilgi gösterilerinde bulunurlar
Yüzündeki, yüreğindeki kederi silmek
Seni mutlu etmek için çabalarlar
Bazen öyle bir an gelir ya gitmek istersin
Aileni sevdiklerini bütün dünyayı
Arkanda bırakıp kaçmak istersin
Seni kimselerin bulamayacağı çok uzaklara
Yalnızlığın la birlikte kaybolmak yok olmak istersin.

Ayşegül Atalay

Gönül Meyvem

Ben bir abanoz ağacıym
Dünyaya meydan okuyan, boyu bulutlara değen.
Bir melek kondu dallarıma, Güneş'i kendine köle eden
Eritti içimdeki sertliği, aldı bendeki siyahlığı
Saçtı dört bir yana yüreğindeki şefkati

Ben bir abanoz ağacıym boyu bulutlara değen.
Düştü gökyüzünden koynuma,
Dokundu küçücük elleriyle bedenime.
Adını cennet koydum. Cennet kokulu
Gönül meyvemin.

Ayşegül Atalay

Gönül Mezarlığı

Vakit göz gözü görmez.
Ruhum karanlıkta
Yine düştün içime
Çıplak yalnızlığımı

Görmeyecekse bu gözler bir daha seni,
Dokunamayacaksa ellerin buz kesmiş ellerime
Duymayacaksam bir daha dudaklarından o nağmeleri
Hasretin yana yakıla ayaklarıma dolanacaksa eğer

Dağladım o vakit gözlerimi
Mühürledim dudaklarımı
Hapsettim aşkımızı,
Gönül Mezarlığıma

Ayşegül Atalay

Hani

Ben sana yalan söylemedim ki,
Sarılıp beni sar demedim mi?
Gözlerin kalbime değdiğinde,
Kanayan yaramı göremedin mi?

Hani sen beni çok sevecektin.
Seninle gülüp eğlenecektik.
Birlikte hayatı yenecektik.
Sen beni öldürüp gitmedin mi?

Ayşegöl Atalay

Karanlık

Yüreğimde fırtına var sanki öfkeliyim sana
Azgın dalgalara atıyorum kendimi
Alsın benden seni götürsün uzaklara diye
Ama nafile seninle birlikte bende
Karanlığa dibe batıyorum....

Ayşegöl Atalay

Karkala

Ben seni sen olduğun için sevdim.
Bana bakan buğulu gözlerin de kayboldum.
Her sabah gün ışıdığında
Burnumda tüten yosun kokunla uyandım.
Sana sarıldım. Seninle avundum.
Ben seni unıtmak için değil
Ben seni ÖLÜMÜNE sevdim.

Ayşegöl Atalay

Melek Annem

Ak saçlı başını alıp önüne,
Kara düşüncelere dalma anam.
Gecenin ardından yaşlı gözlerle,
Sabah yataktan kalkma anam...

Gurbet elde sayılıdır günlerimiz
Ölmez isek bir gün çıkar geliriz.
Gözlerindeki derin hiçin niye
Neden bu öfke kinin kime

Kanadın kırılmış kuşlar gibisin
Sanki içinde göçü düşlersin
Dünya dar her yer karanlık
Sensiz hepimiz saf bir balık

Bırakma buralarda bizi SENSİZ
Koyma gurbette annesiz
Düşünme bizleri sakın çaresiz
Sen varken yanımızda melek ANNEMİZ

Ayşegül Atalay

Sen Varsan

Sen varsan hayatım da mutluyum.
Dünya dönüyor. Çiçekler açıyor.
Güneş çok parlak doğuyor.
Gökyüzü hiç ağlamıyor.

Sen yoksan eğer,
Nefes alamıyorum göğsüm daralıyor.
Gün doğmuyor. Her yer karanlık kalıyor
Dünya duruyor sanki.
Ne zaman gökyüzüne baksam
Hep hüzün, hep kaset ve gözyaşı

Ayşegül Atalay

Sen Yoksun

Artık güneş eskisi kadar parlak değil
Deniz de sanki da hırçın ve karanlık
Üzeri yosun tutmuş siyah kayalara
Öfkeyle çarpıp dururken haykırıyor sanki
Etrafına saçılan köpükler
Yanağımdan akan damlalara karışıyor.

Ben buradayım.Aynı yerde,aynı masada
Sana söz verdiğim gibi
Şahitlerimiz de burada benimle birlikte
Ama sen yoksun
Sadece ben siyah kuğular ve birde
Şekerli kahven....

Ayşegöl Atalay

Sensiz

Bir güldüm, bin ağladım,
Deryalarda susuz kaldım.
Ömrümü sana adadım.
Söyle dilsiz toprağım,
Sensiz bu kaçınıcı baharım.

Sensiz bülbüller lal,
Güller dalında Solar.
Bedenim yar diye ağlar,
Söyle dilsiz toprağım,
Sensiz bu kaçınıcı baharım.

Ayşegül Atalay

Sorma Bir Daha

Hani soruyorsun ya bana her gün
Bugün nasılsın?
Ben bugün dünden daha kötüyüm,
Sorma sakın bir daha...
Evet gülüyorum. Bu seni unuttuğumdan değil.
Sadece yaşamak zorunda olduğumdan.
Aıştım sanırım sensiz seni yaşamaya...
Aıştım sanırım her sabah hayalinle uyanmaya
O yüzdendir etrafıma nemli gözlerle bakmayışım
O yüzdendir, esen rüzgarın kokusunu içime çekmeyişim
Sevmek nedir ki?
Seni sevdiğini bildiğin birini beklemek mi?
Yoksa asla dönmeyecek birini ölesiye sevmek mi?
Bilemedim ki hangisinde bekleyen yanar
Bilemedim ki hangisi daha çok kanar

25/08/2014 SAAT 17:10

Ayşegöl Atalay

Umurumda mı Sanki

Hayat sensiz de dönüyor işte,
Umurumda mısın sen benim
Çoğu gitmiş, azı kalmış,
Yaşanacak neler varmış.

Hayat sensiz de dönüyor işte,
Güneş batıyor, Ay çıkıyor.
Her geçen günden, Ömrüm gidiyor.
Sensiz nefes almak, umurumda mı sanki.

Hayat sensiz de dönüyor işte.
Bedenim yaşlanmış, Dizlerim tutmaz
Ruhumdan Hüzün bir türlü gitmez
Sensiz yaşlanmak umurumda mı sanki

Hayat sensizde dönüyor işte
Yaşanan acılar geçmese de
Sonunda semada buluşsak bile
Bedenim Toprağa sensiz girse de
Sensiz Ölüm umurumda mı sanki

Ayşegül Atalay

Yağmur

Yine yağmur yağıyor,
Sen yine içime düştün.
Ruhum san'ki takılı kaldı sana
Çığlık çığlığa bağırısam
Çıkıp gelirmisin? Yağmurla,
Yine yağmur yağıyor ve ben seni çok ÖZLEDİM

Ayşegöl Atalay

Yalan

Ağlamaktan gözlerim kanla doldu
Hala bıkmadan usanmadan bekliyorum seni
Meğer her şey koca bir yalan mış
Elbete ki sende anlayacan bir gün
Tabutumda bile seni sevdiğimi...

Ayşegöl Atalay

Yandım

Geceler boyunca hep ben ağladım,
Uyudum, uyandım, seni aradım.
Denizden, Mehtaptan medet aradım.
Sarıldım sevdana kalbimde yandım.

Yaralı bir kuş gibi, dağlarda kaldım.
Kayan yıldızlarla haber yolladım.
Belki dönersin diye, umutlandım.
Kalbimin sesini neden duymadın.

Sabah ayazında ateşten yandım.
Rüyalarımda yar yar diye saydım.
Vefasız bir kuluna sevdalandım.
Sarıldım sevdana kalbimde yandım.

Ayşegöl Atalay

Yarım Kalmak

Ne düşlerimde ne de düşüncelerimde
Çaresiz bir yokluğun içinde
Gömdüm seni içimdeki yıkıntılara
İnanmıyorum artık yarınlara
Akıntıya kapılan yapraklar gibi
Yarısı yenmiş bir ömür ile
Yarım kalan hayatımı
Seyrediyorum sessizce

Ayşegöl Atalay

Yaşamak mı Bu?

İçi boşaltılmış bir mumyayım sanki
Öylece camın önünde oturmuş
Dalgın gözlerle etrafı seyreden
Anılar gözümün önünden
Bir film şeridi gibi akıp giderken
Ben sadece dalgın gözlerle seyrediyorum.

Ruhumdun sen benim
Bedenime can veren
Işığımydın, yolumu aydınlatan
Suyundum ruhumu besleyen
Uzanan elimi tuta bilseydin
Dokuna bilseydin kanayan yüreğime
Gözlerim gözlerinde yüreğim yüreğinde
Yok olup giderken

Ayşegül Atalay

Zaman

Çok zaman oldu.
Kaç yıl , kaç gün geçti seni görmeden
Bu gece yine yıldızların altındaydım
Bana bıraktığın anılarla uzun uzun sohbet ettim.
Parmaklarım eskisi kadar güçlü değil
Artık mektup yazamıyorum sana
Kalbimde çok yorgun

Saçlarımda bir kaç tel belli belirsiz siyahlarım var
Yüzümde yılları anımsatan derin çizgilerim
Romatizmalarım da iyicene arttı
Bacaklarım beni taşımaz oldu artık
Çok zamanım kalmadı sayılıdır günlerim.

Her gece aynı saatte. aynı yerdeyim.
Sallanan sandalyem de, Yıldızları seyrediyorum
Elimde eski bir resim düşlerim de yine sen
Yüzümde o aptal tebessüm

İçimde hala kanat çırpın bir kelebek.

Ayşegöl Atalay

Zoruma Gidiyor

Nerden bileceksin sen aşkı sevdayı
Nerden bileceksin severken ayrılmayı
Sen hiç bizi düşündün mü?
Geceleri hiç yorganına sarılıp ağladın mı?
Sabahın ayazında sıcaktan yandın mı
Sen hiç sol yanın da ki acıya inatla
Aşkınla yanan yüreği me dokundun mu?
Ağlıyorum evet hala bıraktığın o yerdeyim
Gelmeyeceğini bilerek inatla bekliyorum.
Direniyorum dünya ya hayata insanlara
Kavga ediyorum seni unutmamak için hafızamla
Sadece düşünüyorum keşke diyorum
Keşke kolay olanı seçseydik.
Keşke yanmasaydık böyle
Zoruma gidiyor be seni böyle severken
Sensiz aldığım nefesle yaşamak...
Zoruma gidiyor

Ayşegöl Atalay